PAUL NICHOLSON

lwn.

FABER MEDI-SERVE SDN BHD & SATU LAGI

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, KUALA LUMPUR
WAN ADNAN MUHAMAD H
[SAMAN PEMULA NO: D8-24-143-2000]
14 SEPTEMBER 2001

UNDANG-UNDANG SYARIKAT: *Perakaunan - Inspeksi - Permohonan pengarah syarikat untuk akses kepada dokumen perakaunan dan rekod-rekod syarikat - Sama ada akses boleh dibenarkan dengan mengenakan syarat - Sama ada akujanji diperlukan - Akta Syarikat 1965, s. 167(3), (6)*

Plaintif telah membuat suatu permohonan untuk akses kepada dokumen perakaunan dan rekod-rekod lain kepunyaan syarikat, iaitu defendan pertama ("defendan 1") di bawah peruntukan s. 167(3) dan (6) Akta Syarikat 1965 ("Akta"); hasil dari tindakan pihak defendan 1 yang hanya membenarkan akses kepada dokumen-dokumen tersebut dengan mengenakan syarat.

Diputuskan:

[1] Plaintif sebagai pengarah defendan 1 mempunyai hak mandatori untuk akses kepada dokumen syarikat yang diperuntukkan oleh undang-undang mengikut s. 167 Akta. Tiada sesiapa pun yang boleh melucutkan hak itu malahan oleh mahkamah sendiri, melainkan kalau di luar peruntukan s. 167 Akta. Oleh yang demikian, kebenaran bersyarat oleh defendan 1 atas permohonan plaintif boleh dianggap suatu penafian hak mutlak plaintif yang diperuntukkan oleh undang-undang. (ms 388 b-c & g)

[2] Akujanji tidak perlu diberi oleh plaintif kepada defendan 1 yang dokumen-dokumen itu tidak akan didedah kepada pihak lain disebabkan wujudnya peruntukan undang-undang yang sudah memperuntukkan sedemikian. Sehubungan dengan itu, perintah diberi oleh mahkamah mengenakan akujanji bertulis oleh juru odit kepada mahkamah, selaras dengan peruntukan s. 167(6) Akta. (ms 389 c)

[3] Walaupun terdapat suatu tindakan dibawah s. 181 Akta yang dibawa oleh sebuah syarikat yang lain terhadap defendan 1, tetapi permohonan plaintif dan tindakan yang dinyatakan itu adalah dua perkara yang berlainan. Defendan 1 tidak boleh berselindung di bawah persoalan ini untuk menafikan hak plaintif seperti yang dipohon. (ms 389 d & h)

[4] Defendan 1 tidak seharusnya bimbang yang permohonan plaintif terlampau luas kerana perintah membenarkan permohonan plaintif bukan sahaja bersesuaian dengan peruntukan di bawah s. 167 Akta, malahan perintah ini mengandungi sekatan-sekatan bagi menjamin ia tidak disalahgunakan oleh plaintif. (ms 389 i & 390 a-b)

[Permohonan dibenarkan.]

Kes-kes yang dirujuk:
Conway v. Petronius Clothing Co Ltd [1978] 1 All ER 185 ***(dirujuk)***
Haw Par Bros Ltd v. Dato' Aw Kaw [1950-1985] USCLC 350 ***(diikuti)***
Leong Sun Wing v. Wah Hup Engineering Works Sdn Bhd (2) 2 MSCLC 8019 ***(dirujuk)***
Re Geneva Finance Ltd, Quigley v. Cook [1997] 7 ACSR 415 ***(dirujuk)***
State of South Australia v. Barnett [1995] 13 ACLC 1369 ***(dirujuk)***
Welch v. Britannica Industries Pte Ltd [1993] 1 SLR 673 ***(diikuti)***
Wun Khek Chiang George v. ECRC Land Pte Ltd [1999] 3 SLR 65 ***(dirujuk)***

Perundangan yang dirujuk:
Companies Act 1965, ss. 167(3), (6), 181

Bagi pihak plaintif - T/n Khaw & Partners
Bagi pihak defendan - T/n Zul Rafique & Partners

Dilaporkan oleh Raja Vishnu Sivarajah

PENGHAKIMAN

Wan Adnan Muhamad H:

Melalui suatu permohonan saman pemula bertarikh 23 Jun 2000 di lampiran 2, Paul Nicholson (plaintif) iaitu salah seorang pengarah Syarikat Faber Medi-Serve Sdn Bhd (defendan 1) telah memohon untuk mendapat suatu perintah di bawah peruntukan s. 167(3) dan (6) Akta Syarikat 1965 (Akta) atau di bawah kuasa sedia ada mahkamah (sila lihat lampiran 2).

Pada tarikh perbicaraan iaitu 12 September 2000 semasa mendengar permohonan di lampiran 2, kedua-dua pihak bersetuju pindaan dibuat ke atas lampiran 2 (sila lihat nota prosiding). Selepas hujahan oleh kedua-dua pihak suatu perintah seperti dipohon di lampiran 2 diberi kepada plaintif dengan pindaan dan kos diberi terhadap defendan 1.

Berikut adalah perintah tersebut:

a. bahawa plaintif, dalam kapasitinya sebagai seorang pengarah defendan pertama dan di dalam ketiadaan plaintif, pengarah ganti beliau, Paul Hauser, adalah diberi akses sepenuhnya dan tidak tersekat untuk memeriksa kesemua rekod perakaunan dan rekod-rekod yang lain defendan pertama, kecuali berkenaan dengan dokumen-dokumen terlindung (privilege)

berkenaan dengan komunikasi peguamcara dan anakguaman yang berkaitan dengan tindakan ini, pada apa jua masa dan dari masa ke semasa pada waktu pejabat dan tanpa prejudis terhadap hak-hak yang dinyatakan di atas, plaintif, seorang pengarah defendan 1, dan di dalam ketiadaan plaintif, pengarah ganti beliau, Paul Hauser diberi hak untuk membuat salinan-salinan, atau mengambil ekstrak, rekod perakaunan dan rekod-rekod yang lain defendan 1 termasuk dokumen-dokumen, fail-fail, kertas-kertas kerja, report-report, memorandum-memorandum, minit-minit dan segala dokumen-dokumen dalam apa juga deskripsi dan apa jua jenis kepunyaan defendan pertama;

b. bahawa dalam menjalankan pemeriksaan seperti mana dinyatakan dalam perenggan (a) di atas, plaintif, atau pengarah ganti beliau, Paul Hauser, diberi hak untuk dibantu oleh seorang yang dilantik oleh plaintif dan dalam apa jua keadaan, dibantu oleh seorang juru audit syarikat yang diluluskan, atas akujanji bertulis yang diberikan oleh juru audit tersebut kepada mahkamah yang mulia ini bahawa maklumat-maklumat yang diperolehi juru audit tersebut tidak akan didedahkan oleh beliau melainkan kepada plaintif atau kepada Paul Hauser, mengikut keadaan;

c. bahawa dalam membuat salinan-salinan atau mengambil ekstrak-ekstrak apa-apa atau segala rekod-rekod yang dirujuk dalam perenggan (a) di atas, plaintif atau pengarah ganti beliau, Paul Hauser, diberi hak untuk membawa ke dalam premis di mana rekod-rekod yang mungkin disimpan oleh defendan pertama, tidak lebih daripada 2 (dua) mesin fotokopi dan mana-mana bilangan kakitangan (tidak melebihi 3 (tiga) orang) untuk membantu plaintif, atau pengarah ganti beliau, Paul Hauser dalam membuat salinan atau mengambil ekstrak-ekstrak rekod-rekod;

d. bahawa permohonan lampiran 2 perenggan b dibatalkan dengan kebenaran memfailkan semula.

e. bahawa permohonan lampiran 2 perenggan e dan f dibatalkan; dan

f. bahawa kos diberi terhadap defendan pertama.

Latarbelakang kes ini bolehlah didapati daripada afidavit sokongan plaintif di lampiran 1. Intipati kes ini ialah secara ringkas plaintif ialah pengarah syarikat defendan 1. Suatu permohonan untuk akses kepada dokumen perakaunan dan rekod-rekod lain (dokumen syarikat) defendan 1 telah dibuat oleh Paul Hauser iaitu pengarah ganti plaintif. Plaintif telah memohon melalui surat (eks. A lampiran 1) tetapi permohonan tersebut diberi oleh defendan 1 bersyarat. (Sila lihat perenggan 4 hingga 8 di lampiran 1). Justeru itu plaintif membuat permohonan di lampiran 2.

Defendan 1 menentang permohonan di lampiran 2 dengan memfail affidavit jawapan yang diikrarkan oleh Dato' Ikmal Hijaz Hashim pengarah defendan 1 (lampiran 4).

Dalam lampiran 4 tersebut defendan 1 menafikan yang permohonan plaintif ditolak tetapi hanya syarat-syarat dikenakan atas sebab bahawa hak pengarah untuk memeriksa bukan tidak terbatas dan adalah tertakluk kepada tanggungjawab pengarah kepada syarikat.

Syarat-syarat yang diberi adalah seperti di perenggan 8 hingga 18 di lampiran 4.

Di perenggan 26 lampiran 4 pula digariskan sebab-sebab mengapa permohonan di lampiran 2 harus ditolak.

Dalam hujah bertulisnya, peguam defendan 1 tidak mempertikai hak plaintif sebagai pengarah untuk memeriksa dokumen syarikat dan mempersoalkan samada hak itu 'absolute' atau 'qualified'. Beliau menghujahkan bahawa hak pengarah untuk memeriksa dokumen syarikat tidak terpakai jika pengarah tersebut berminat untuk menggunakan dokumen tersebut bagi mengkhianati tanggungjawab 'fiduciary' nya terhadap syarikat. Beliau mengemukakan beberapa kes antaranya seperti: *Conway v. Petronius Clothing Co Ltd* [1978] 1 All ER 185; *Re Geneva Finance Ltd, Quigley v. Cook* [1997] 7 ACSR 415; *Wun Khek Chiang George v. ECRC Land Pte Ltd* [1999] 3 SLR 65.

Selanjutnya beliau menghuraikan apa dia yang dikatakan tanggungjawab fiduciary pengarah seperti berikut:

(1) Tanggungjawab untuk bertindak secara *bona fide* bagi kepentingan syarikat secara keseluruhan dan tidak mempunyai maksud lain 'collateral purposes': *State of South Australia v. Barnett* [1995] 13 ACLC 1369;

(2) Tanggungjawab supaya tidak berlaku percanggahan kepentingan 'conflict of interest'; dan

(3) Tanggungjawab 'confidentiality'.

Peguam defendan 1 menghujahkan bahawa defendan 1 tidak membenarkan akses kepada dokumen syarikat kerana defendan 1 mendapati plaintif tidak mahu memberi akujanji yang dokumen-dokumen tersebut tidak akan ditunjukkan kepada pihak lain. (Sila lihat Ex FMS-4 afidavit plaintif dan para 18 lampiran 4).

Peguam defendan 1 juga mendedahkan bahawa wujudnya petisyen di bawah peruntukan s. 181 Akta Syarikat 1965 dan membuat andaian yang dokumen-dokumen tersebut akan digunakan dalam prosiding tersebut nanti.

Jika diteliti hujah bertulis peguam plaintif yang panjang lebar saya dapat rumuskan bahawa saranannya ialah plaintif sebagai pengarah defendan 1 mempunyai hak mutlak (absolute) untuk mendapat dan memeriksa dokumen-dokumen dan rekod lain syarikat dari masa ke masa bagi menunaikan tanggungjawabnya sebagai pengarah syarikat dan beban bukti yang berat terletak ke atas bahu pihak defendan l yang plaintif akan menyalahgunakan dokumen-dokumen tersebut bertentangan dengan kepentingan syarikat dan bukan semata-mata atas syak wasangka tetapi hendaklah berlandaskan bukti nyata. Peguam plaintif mengemukakan kes-kes seperti: *Leong Sun Wing v. Wah Hup Engineering Works Sdn Bhd* (2) 2 MSCLC 8019; *Wun Khek Chiang George v. ECRC Land Pty Ltd (supra).*

Daripada fakta kes jelas bahawa pihak defendan tidak menghalang plaintif akses kepada dokumen syarikat tetapi mengenakan syarat seperti dinyatakan dalam affidavit jawapan defendan 1 di lampiran 4 (sila lihat surat defendan 1 kepada Paul Hauser iaitu eks. C lampiran 1).

Pihak defendan 1 juga menentang permohonan di lampiran 2 atas sebab permohonan tersebut terlampau luas.

Pada hemat saya persoalannya begitu jelas. Adakah hak statutori plaintif sebagai pengarah di bawah peruntukan s. 167 Akta dinafikan apabila pihak defendan 1 hanya membenarkan akses kepada dokumen syarikat bersyarat. Selanjutnya adakah hak plaintif di bawah peruntukan s. 167 Akta adalah 'absolute'. Atas persoalan inilah nanti saya akan menggariskan jawapannya.

Adalah tidak lengkap jika peruntukan s. 167 Akta tidak diperturunkan. Oleh itu bagi memudahkan rujukan nanti berikut dipaparkan kandungan relevan peruntukan seksyen tersebut sebegini:

> 167(1) Every company and the directors and managers thereof shall cause to be kept such accounting and other records as will sufficiently explain the transactions and financial position of the company and enable true and fair profit and loss accounts and balance-sheets and any documents required to be attached thereto to be prepared from time to time, and shall cause those records to be kept in such manner as to enable them to be conveniently and properly audited.
>
> (3) The records referred to in subsection (1) shall be kept at the registered office of the company or at such other place in Malaysia as the directors think fit and shall at all times be open to inspection by the directors.

(6) The Court may in any particular case order that the accounting and other records of a company be open to inspection by an approved company auditor acting for a director, but only upon an undertaking in writing given to the Court that information acquired by the auditor during his inspection shall not be disclosed by him except to that director.

Pada pendapat saya hak pengarah untuk akses kepada dokumen syarikat adalah hak mandatori yang diperuntukkan oleh undang-undang (s. 167 Akta) dan tiada sesiapa pun boleh melucutkan hak tersebut malahan oleh mahkamah sendiri melainkan di luar peruntukan s. 167 tersebut. Hak statutori tersebut diperuntukan supaya tanggungjawab yang dipikul oleh seseorang pengarah sesebuah syarikat dapat dilaksanakan dengan telus, adil dan saksama bagi menafaat syarikat khususnya dan menjaga kepentingan pemegang-pemegang saham amnya. Seseorang pengarah berhak mengetahui apa yang berlaku dalam syarikatnya. Pengetahuan boleh didapati melalui dokumen-dokumen syarikat seperti rekod akaun dan rekod-rekod yang lain. Kewujudan dalam peruntukan s. 167(3) perkataan 'rekod-rekod lain' digubal khusus supaya tanggungjawab pengarah dapat dilaksanakan dengan menyeluruh. Ia merangkumi apa-apa rekod yang berada dalam pegangan syarikat. Untuk menjaga kepentingan syarikat peruntukan tersebut memperuntukkan bahawa dokumen syarikat hanya untuk kegunaan pengarah sahaja dan bukan untuk orang lain. Hak akses kepada dokumen syarikat gugur bila seorang pengarah tidak lagi memegang jawatan pengarah. (Sila lihat *Haw Par Bros Ltd v. Dato Aw Kaw* (1950-1985) USCLC 350). Ini adalah hasrat tersirat penggubal undang-undang bagi menghindar penyelewengan terjadi dengan sewenang-wenangnya dalam sesebuah syarikat.

Seperkara dengan ini saya bersetuju dengan keputusan Mahkamah Rayuan Singapura dalam kes *Haw Par Bros (Pte) Ltd v. Dato' Aw Kaw (supra)* yang mengatakan bahawa peruntukan s. 167(3) (sama dengan peruntukan s. 167(3) Akta) memberi hak mutlak (absolute right) kepada pengarah untuk akses kepada dokumen-dokumen dan rekod-rekod. Keputusan kes tersebut diikut oleh Zakaria Yatim (HMT ketika itu) dalam kes *Leong Sun Wing v. Wah Hup Engineering Works Sdn Bhd (2) (supra)*. Oleh yang demikian kebenaran bersyarat oleh defendan 1 atas permohonan plaintif boleh dianggap suatu penafian hak mutlak plaintif yang diperuntukkan oleh undang-undang.

Pihak defendan 1 juga membangkitkan bahawa plaintif enggan memberi akujanji yang dokumen syarikat tidak akan didedah kepada pihak lain. Saranan ini berdasar kepada kenyataan dalam affidavit plaintif yang dipetik oleh peguam defendan 1 dalam hujah bertulisnya seperti berikut (dalam bahasa asal).

> You demand that Mr. Nicholson and I furnish and undertake that any information we obtain "will not in any circumstances be disclosed to any third party and will not be used except for proper corporate purposes of FMSD."

> Mr. Nicholson and I are directors of FMS, and are therefore bound by our fiduciary obligations to exercise our powers responsibly and for proper corporate purposes. We would be quite happy to give undertakings to the company to that effect, although given that such obligations are already imposed on us by law such an undertaking would be for all practical purposes be redundant. We refuse however, to give any undertaking that documents "will not under any circumstances be disclosed to any third party". There might very well be circumstances where such disclosure is consistent with and indeed even required by the interests of the company.

Jika diteliti kenyataan tersebut dengan jelas menyatakan akujanji tidak perlu diberi kerana wujudnya peruntukan undang-undang yang sudah memperuntukkan sedemikian. Sehubungan dengan itu perintah yang diberi oleh saya mengenakan akujanji bertulis oleh juru odit kepada mahkamah. Ini adalah selaras dengan peruntukan s. 167(6) Akta yang dengan jelas menyatakan atas akujanji bertulis kepada mahkamah. Tiada peruntukan undang-undang yang memberikan responden mengenakan akujanji.

Atas persoalan bahawa wujudnya tindakan (D6-2650-1999) di bawah peruntukan s. 181 Akta yang dibawa oleh Medlux Overseas (Guernsey) Ltd (Medlux) terhadap defendan 1 dan pengarah-pengarah defendan 1 (sila lihat lampiran 4), saya bersependapat dengan hujah peguam plaintif bahawa tindakan tersebut tidak melibatkan relief terhadap defendan 1, tetapi untuk relief ke atas pengarah-pengarah defendan 1. Lagi pun defendan 1, tidak boleh berselindung di bawah persoalan tersebut untuk menafikan hak plaintif sebagai pengarah kepada dokumen syarikat di bawah peruntukan s. 167 Akta. Di sini saya ingin menarik perhatian kepada petikan kata-kata Kan Ting Chu JC dalam kes *Welch v. Britannica Industries Pte Ltd* [1993] 1 SLR 673 di halaman 681 dan 682 (dalam bahasa asal):

> The improper motives referred by Slade J must be motives improper against the company. An intention to wrest control of the company from Rajan Pillai cannot be regarded as synonymous with an intention to injure the company ... . When there is suspicion and lack of co-operation, a director is all the more entitled, perhaps even obliged, to inspect company accounts to protect the interests of the company and its shareholders. The right is not only to be exercised or the duty imposed when there is harmony within the company.

Oleh yang demikian pada hemat saya permohonan di lampiran 2 dan tindakan D6-26-50-1999 adalah dua perkara yang berlainan. Defendan 1 juga melahirkan kebimbangan yang permohonan plaintif itu terlampau luas. Saya tidak nampak bagaimana perintah yang diberi tidak boleh dilaksanakan. Defendan 1 hanya membuat dakwaan tanpa mengemukakan sebarang bukti. Kebimbangan defendan 1 terpelihara kerana perintah yang diberi bersesuaian dengan

peruntukan s. 167 Akta dan kebimbangan defendan 1 telah diambil kira sebelum saya membenarkan permohonan plaintif. Defendan 1 gagal menunjukkan bukti jitu yang plaintif akan menggunakan dokumen syarikat bertujuan memudharatkan kepentingan syarikat dan bukan sekadar andaian dengan wujudnya kes D6-26-50-1999. (Sila lihat *Wun Khek Chiang George v. ECRC Land Pte Ltd* [1999] *(supra)*. Pendek kata perintah yang diberi untuk lampiran 2 bukan sahaja untuk kepentingan plaintif malahan perintah tersebut mengandungi sekatan-sekatan bagi menjamin ia tidak disalahgunakan.